

מקום? קש"תך, שהוא קשת הברית, שעליה נאמר ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש הוא קש"ת, (וסוד הדבר - בעצב תלדי בנים), ומשם אמרה חנה אשה קש"ת רוח אנכי.

וזה סוד את קשתי נתתי בענן, ופרשוהו החברים, דבר שמקיש לי כתוב בו מוקש, שבו היה מוקש לאדם הראשון, כמו שבארוהו אדם הראשון היה מושף בערלתו, ומה ששמר אותו הוא בהקש בשתפות עמי, בדיוקן שלי, עליה נאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו, משום שמי ששומר את הברית זוכה למלכות, הרי הוא בהקש לי בשתפות עמי, ואם לא שמר אותו, חוזר ק"ש, קשה לו, קשה לאות ה', ועל הקש הזה נאמר ובית עשו לקש, והוא לק"ש בהפוך אותיות שק"ל, והוא שקל לצדיקים ששומרים ברית שקל הקדש. אוי לו למי שלא שומר אותו, ואשריו מי ששומר אותו. ומי ששומר את הברית הזו, היא עד עליו - ע' מן שמע, ד' מן אחד. ואם לא שומר את הברית, פורת ממנו הקוץ של ד' מן אחד ונשאר אחר, (עד ער).

והאדם ידע וכו', קם זקן פתח ואמר: רבי רבי, ועד פאן לא היה אדם יודע את אשתו? אלא בזמן שחטא הסתלקה השכינה ממקומו, וכך פרשוהו בעלי המשנה, שבזמן שאין שכינה במקומה, אסור בתשמיש המטה, משום שעליה נאמר וישתחו ישראל על ראש המטה, ומאיזה מקום הסתלקה? מימין ושמאל ששם היתה, וזהו סוד העבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד וגבורה, ולא לחנם פרשוהו בעלי המשנה הנותן מטתו בין צפון לדרום? היו

קשת הברית, דעליה אתמר (בראשית לה טז) ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש איהו קש"ת, (ורחא ומלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה (שמאל א א טו) אשה קש"ת רוח אנכי.

וזה רזא את קשתי נתתי בענן, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש פתיב ביה, דביה הוה מוקש לאדם קדמאה, כמה דאוקמוהו אדם הראשון מושף בערלתו הוה, ומה דנטיר ליה איהו בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, בגין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחזר ק"ש, קשה ליה קשה לאת ה', ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק"ש בהפוך אתוון שק"ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטירין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה, וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע' מן שמע ד' מן אחד, ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר (עד ער). (כאן חסר).

והאדם ידע וכו' (בראשית ד ד), קם סבא פתח ואמר רבי רבי ועד הכא לא הוה ידע אדם לאנתתיה, אלא בזמנא דחאב אסתלק שכינתא מאתריה, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, דבזמנא דלית שכינתא באתרה אסור בתשמיש המטה, בגין דעלה אתמר (שם מז לא) וישתחו ישראל על (דף צט ע"ב) ראש המטה, ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הוה, ודא הוא רזא דעיבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד וגבורה, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים, ואיהו גרים דאסתלק ההיא

לו בנים זכרים, והוא גרם
שתסתלק אותה מטה משם, כף
הוא מסתלק מתשמיש המטה,
ואחר שקבל עגשו, חוזרת המטה
למקומה. באותו זמן, והאדם ידע
את חנה אשתו.

ועוד והאדם ידע את חנה אשתו,
יש ידיעה לטוב ויש ידיעה לרע,
כמו וידעו פי עירמם הם, וכמו
ואת ערום ועריה, ערום מתורה
שבכתב, ועריה מתורה שבכל
פה.

ועוד והאדם ידע, כמו ומרדכי
ידע את כל אשר נעשה, כף אדם
ידע שגורם הפרדה בין הקדוש
ברוך הוא ושכינתו, שאדם חטא
במחשבה, וחנה חטאה במעשה,
באותו מקום שנאמר בו ישראל
עלה במחשבה, באותו מקום
שנטלה נשמתו בדרך אצילות
שם חטא, וחנה במעשה שלו,
שהיא הפח שלו, כ"ח האותיות
של מעשה בראשית, והכל
חכמ"ה, כ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חטאו
במה? בקין, כמו שנאמר ותהר
ותלד את קין, משום שעליה
נאמר כי משרש נחש יצא צפע,
וזה הזקמה שהטיל הנחש בחנה,
והנה יודע זהמתו שהתפשטה עד
קני חותן משה, וכשראה את
הגלגול והתשובה שלו שם, אמר
קניתי איש את יהו"ה, אז ידעתי
אותו שקניתי אותו בקני חותן
משה, והרוחתי אותו שם, ומשום
זה נאמר קניתי איש את יהו"ה,
וזהו סוד של ובכן ראיתי רשעים
קברים וכאו וכו'.

אמר לו רבי שמעון: זקן זקן,
ולמה טרח הקדוש ברוך הוא
בהם להביא אותם בגלגול? אמר
לו: בשביל כבוד הצדיקים,
שיעבר החטא מבניהם, שעד
שקין שב בתשובה, הפגם של

מטה מתמן, הכי אסתליק איהו מתשמיש
המטה, ובתר דקביל עונשיה אתחזר מטה
לאתרהא, בההוא זמנא והאדם ידע את חנה
אשתו.

ועוד והאדם ידע את חנה אשתו, אית ידיעה
לטב ואית ידיעה לביש, כגון (שם ג)
(ו) וידעו פי ערומים הם, וכגון ואת ערום
ועריה (יחזקאל טז ז), ערום מאורייתא דבכתב,
ועריה מאורייתא דבעל פה.

ועוד והאדם ידע, כגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע
את כל אשר נעשה, הכי אדם ידע דגרים
אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין
שכינתיה, דאדם חאב במחשבה, וחנה חאבת
במעשה, בההוא אתר דאתמר ביה ישראל
עלה במחשבה, בההוא אתר דאתנטל נשמתיה
בארח אצילות תמן חאב, וחנה במעשה
דיליה, דאיהי פח דיליה כ"ח אתון דמעשה
בראשית, וכלא חכמ"ה כ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חובא דיליה במאי
בקין, כמה דאת אמר (בראשית ד א) ותהר
ותלד את קין, בגין דעליה אתמר (ישעיה יד כט) פי
משרש נחש יצא צפע, דאיהו זוהמא דאטיל
נחש בחנה, והנה ידע זוהמא דיליה דאתפשט
עד קני חותן משה, וכד חמא גלגולא ותיובתא
דיליה תמן, אמר (בראשית ד א) קניתי איש את
יהו"ה, פען ידענא ליה דקניתי ליה בקני חותן
משה, ורווחנא ליה תמן, ובגין דא אתמר
קניתי איש את יהו"ה, ודא איהו רזא (קהלת ח
ע) ובכן ראיתי רשעים קבורים וכאו וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, סבא סבא, ואמאי טרח
קודשא בריך הוא בהון, לאייתאה לון
בגלגולא, אמר ליה בגין יקרא דצדיקיא
לאעברא חובא מבנייהו, דעד דקין תב